

— Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και/ή την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα της παρούσης διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από ακυρότητα, καθότι βρίσκεται πέραν των εξουσιών τις οποίες έχει παραχωρήσει η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αλλά και προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είναι δηλαδή πράξη η οποία εκδόθηκε καθ' υπέρβαση εξουσίας των δύο οργάνων.
- 2) Με το δεύτερο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του άρθρου 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπως επιβεβαιώνεται και από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι προδήλως νομικώς αβάσιμη και αστήριχτη και αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται ομοίως στις γενικώς παραδεγμένες αρχές Δικαίου οι οποίες διαχέουν το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως την αρχή, σύμφωνα με την οποία ουδείς δύναται να επικαλείται τις ίδιες αυτού παραλείψεις προς αποκόμιση οφέλους και/ή προς νομιμοποίηση συμπεριφοράς αδίκου και/ή παρανόμου.

Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Τραπεζής Κύπρου κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση T-328/13)

(2013/C 252/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Τραπεζής (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωποι: Ε. Ευσταθίου, Κ. Ευσταθίου και Κ. Λιασίδου, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να κηρύξει την προσφυγή του παραδεκτή και βάσιμη·
- Να ακυρώσει την απόφαση του Eurogroup της 25ης Μαρτίου 2013, η οποία έλαβε την τελική της μορφή με την απόφαση του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου ως εκπροσωπούντος και/ή ως αντιπροσώπου του συστήματος Ευρωπαϊκών Τραπεζών της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας ημερομηνίας 29

Μαρτίου 2013 Κ.Δ.Π. 104/2013, με την οποία αποφασίσθηκε η «πώληση ορισμένων εργασιών» της Cyprus Popular Bank Public Co Ltd και η οποία στην ουσία αποτελεί κοινή απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αλλά και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·

- Επικουρικώς, να κηρύξει ότι η απόφαση του Eurogroup, ως ανωτέρω, αποτελεί στην ουσία απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και/ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από κοινού ανεξαρτήτως της μορφής και του τύπου που αυτή περιεβλήθη·
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και/ή την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα της παρούσης διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής το προσφεύγον προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από ακυρότητα, καθότι βρίσκεται πέραν των εξουσιών τις οποίες έχει παραχωρήσει η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αλλά και προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είναι δηλαδή πράξη η οποία εκδόθηκε καθ' υπέρβαση εξουσίας των δύο οργάνων.
- 2) Με το δεύτερο λόγο ακυρώσεως, το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του άρθρου 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπως επιβεβαιώνεται και από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι προδήλως νομικώς αβάσιμη και αστήριχτη και αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται ομοίως στις γενικώς παραδεγμένες αρχές Δικαίου, οι οποίες διαχέουν το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως την αρχή, σύμφωνα με την οποία ουδείς δύναται να επικαλείται τις ίδιες αυτού παραλείψεις προς αποκόμιση οφέλους και/ή προς νομιμοποίηση συμπεριφοράς αδίκου και/ή παρανόμου.

Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Χατζηθωμά και Χατζηθωμά κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση T-329/13)

(2013/C 252/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Πέτρος Χατζηθωμά (Λευκωσία, Κύπρος) και Ελενίτσα Χατζηθωμά (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωποι: Ε. Ευσταθίου, Κ. Ευσταθίου, και Κ. Λιασίδου, δικηγόροι)